KÁRPÁTIKON

A KÁRPÁTALJAI MAGYAR GÖRÖGKATOLIKUSOK LAPJA • 2017/1

Ferenc pápa nagyböjti üzenete

Dr. SZOLÁNSZKY ÁGOSTON
A nagyböjti szertartások lelkisége

Ortutay Elemér IV. Keresztény Tudományos Diákköri Konferencia

TÖBB, MINT ISKOLA!

FELVÉTELI: 2017. 05.13.

KARÁCSFALVAI SZTOJKA SÁNDOR GÖRÖGKATOLIKUS LÍCEUM

WWW.SZTOJKALICEUM.COM

A Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum felvételt hirdet a 2017/2018-as tanévre

Szeretnél továbbtanulni, eredményesen felvételizni egyetemre, főiskolára?
Jelentkezz intézményünkbe, ha idén fejezed be az általános iskola 7., 8. vagy 9. osztályát!

VÁRUNK, ITT A HELYED!

Hogy mit ajánlunk?

- Színvonalas oktatást
- Európai színvonalú tornatermet, tanuszodát
- Vallásos nevelést
- Testi-lelki-szellemi fejlődést
- Családias légkört

Diákjainknak lehetősége nyílik emelt óraszámban és csoportbontásban tanulni a reál és humán tantárgyakat egyaránt. Ingyenes különórákat biztosítunk számukra, tartalmas programokon vehetnek részt (külföldi-belföldi kirándulásokon, lelkigyakorlatokon, hagyományőrző és néptáncesteken, tantárgyi vetélkedőkön, filmklubokon, lelki beszélgetéseken). Magaviselet függvényében akár teljesen ingyenes kollégiumi lakhatást és étkezést kaphatnak.

Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt!

Felvételi vizsgákat a következő tantárgyakból kell tenni: magyar nyelv és irodalom vagy ukrán nyelv és irodalom, matematika, hittan

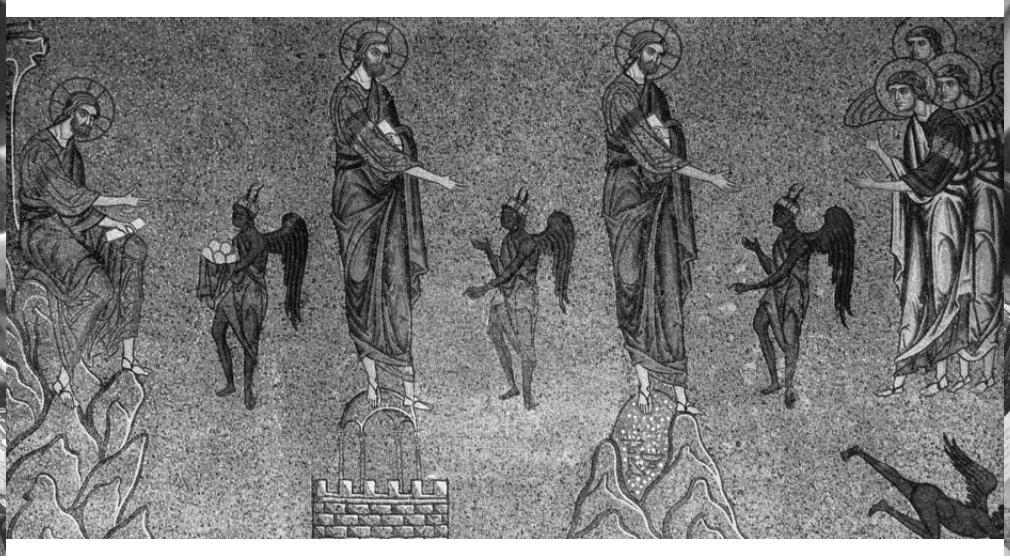
A felvételi vizsgák időpontja: 2017. május 13., 8:00 óra

Jelentkezési határidő: 2017. május 10.

A felvételi előkészítő foglalkozások időpontjai: 2017. február 25., március 11., március 29., április 8., május 6. (8:30 órai kezdettel)

Líceumi nyílt napok: 2017. március 11., 29., 8:00 óra

Elérhetőségeink:
Karácsfalva, Béke u. 54., UA-90320
Tel./fax.: (+3803143) 36-8-17, mob.: +380993188523
e-mail: karacsfalvaisztojkaliceum@gmail.com,
facebook/karácsfalvai líceum
honlap: www.sztojkaliceum.com

Főpásztori tanítólevél 2017 nagyböjtjére

Krisztusban szeretett testvéreim!

Nagyböjt során fel kell tekintenünk Jézus Krisztusra, hitünk kezdőjére és beteljesítőjére, aki 40 napon át böjtölt a pusztában.

Az Úr Krisztus böjtje harc volt az ördöggel, aki ma is harcol vele. A szeretet örökös ellensége, aki minden erőfeszítést megtesz annak érdekében, hogy azt elpusztítsa. Jelenleg is harcol Krisztussal, aki jelen van az ő misztikus testében, az egyházban, és így mindnyájunkkal harcol. A Sátán ugyanaz, noha különböző álarcokba, jelmezekbe bújik. Elrejtőzik ideológiák, tudományos találmányok mögé. De a taktikája ugyanaz marad. Így az Édenkertben a Sátán megkísérti az embert, megmutatja neki a tiltott gyümölcsöt, azzal kísérti, hogy „evésre jó, szemre szép, és tekintetre gyönyörű" (Ter 3,6). Megtévesztette az embert. Azt mondta, hogy a gyümölcs elfogyasztása ízletes lesz számára, sőt mi több, egyenlővé teszi Istennel, ami azt jelenti, korlátlan szabadsága lesz dönteni saját magáról.

A mostani időben az üdvösségünk ellenségének ugyanezt a stratégiáját tapasztaljuk. A szem kísértését, melyben a Sátán azt mondja az embernek: „Nézd!", és felhasználja ehhez a modern eszközöket, amelyek az Isten kegyelme által megvilágosított emberi ész alkotásai. Ezek a találmányok erkölcsileg semlegesek, és az emberiség előrehaladását kellene szolgálniuk, de a függőség, a szokások, az elferdülés és élet veszélyeztetésének eszközeivé válnak. Amikor a Sátán azt mondta az embernek „nézd!", kísértésbe esett, és a boldogtalanság gyümölcsét ízlelte meg. Krisztushoz, amikor odament a Sátán, és azt mondta neki: Nézz ezekre a kövekre, és mondd, hogy váljanak kenyérré, Jézus megtagadta azt. Kedves Hívek! Buzdítalak benneteket, hogy tartsátok meg a böjt előírásait! De a mai világban szükség van a szem böjtjére is. A harcnak ez a szent ideje lehet tartózkodás az internet felesleges használatától, amely nem egyszer a bűnnek a forrása. Kedves Szülők! Segítsetek gyermekiteknek a harcban! Nézzetek utána, mit néznek gyermekeitek táblagépeken, telefonokon, számítógépeken! Segítsetek nekik, bevezetve a nagyböjti korlátozásokat! Lehetséges, hogy így tudjátok megmenteni gyermekeiteket az életre veszélyes játékoktól, szexuális kísértésektől és a játékfüggőségtől.

Nehéz elképzelni az orvostudományt a szesz- és a kábítószer tartalmú készítmények nélkül, amelyek életet mentenek, vagy fájdalomcsillapításra szolgálnak. De ezekhez az Isten által teremtett dolgokhoz is hozzáfér a Sátán, és tanácsolja az embernek, hogy az élvezet forrásaként használja. Ismerjük az alkoholizmus és a kábítószer-függőség következményeit: édesanyák könnye, széthullott családok, kiábrándult szülők, meghalt gyerekek. Amikor Krisztusnak a Sátán felajánlotta a világ gazdagságát, Ő visszautasította azt. Legyen a böjtnek ez az időszaka nem csak korlátozás az evésben, de korlátozás az alkoholfogyasztásban is. Kedves Szülők! Figyeljetek gyermekeitekre, magaviseletükre, figyeljétek a barátaikat, érdekeljen benneteket, hova és milyen hosszú időre tűnnek el! Legyetek meggyőződve, hogy ez nem jogaik korlátozása, hanem a ti gondoskodásotoknak és szeretéteteknek a megnyilvánulása.

Legyen ez a böjt akaratunk, ízlésünk, vágyaink, döntéseink Isten akaratának való alárendelésének az időszaka! Ahogy az Urat megkísértette a Sátán, hogy vesse le magát a templom tetejéről, és ismert csodatevőt csináljon magából, akire csodálattal tekintenek minden népek, de legyőzte a kísértést, hogy az Atya akaratát teljesítse, úgy legyünk mi is Krisztusnak engedelmesek! Az Úr az egyházon keresztül ebben a szent időben felhív bennünket a böjtre. Erre a harcra adjuk áldásunkat, kívánjuk nektek a Szentlelket, aki kivitte Jézust a pusztába, és kísérte a harcra során.

Krisztusban

Milán, munkácsi megyéspüspök

Nílus, segédpüspök

Ferenc pápa nagyböjti üzenete

Az Ige ajándék. A másik ember ajándék

Kedves Testvérek!

A Nagyböjt egy új kezdet, olyan út, amely elvezet a biztos célhoz, a feltámadáshoz, Húsvéthoz, amikor Krisztus győzedelmeskedik a halál felett. Ebben az időszakban mindig erős indítást kapunk a megtérésre. A keresztény arra kap meghívást, hogy „teljes szívével" (vö. Jo 2,12) térjen meg az Úrhoz, ne elégedjen meg a középszerű élettel, hanem növekedjen az Úr barátságában. Jézus a mi hűséges barátunk, aki soha nem hagy bennünket cserben, hiszen még akkor is, ha bűnt követünk el, ő türelmesen várja, hogy visszatérjünk hozzá, és e várakozással kifejezi, hogy meg akar nekünk bocsájtani (vö. a 2016. január 8-i szentmisén mondott szentbeszédéből).

A Nagyböjt kedvező időszak arra, hogy intenzívebbé tegyük lelki életünket azon eszközök segítségével, amelyeket az Egyház felkínál számunkra: a böjttel, az imádsággal és az alamizsnaadás révén. Mindezek alapja az Isten Igéje, amit ebben az időszakban jóval nagyobb odafigyeléssel kell hallgatnunk és megfontolnunk. Itt most szeretném külön kiemelni a gazdag és a szegény Lázárról szóló példabeszédet (vö. Lk 16, 19-31). Engedjük, hogy megihlessen bennünket ez a jelentős részlet, amely kulcsot kínál ahhoz, hogy meglássuk általa, miképpen kell cselekednünk, hogy eljussunk a valódi boldogságra és az örök életre, figyelmeztetve minket az őszinte megtérésre.

1. A másik ember: ajándék

A példabeszéd azzal kezdődik, hogy bemutatja a két főszereplőt, ám a szegény Lázárról kapunk csak pontosabb leírást: kétségbeejtő helyzetben van, már fel sem bír kelni, a gazdag kapujában fekszik és azokat a morzsákat eszi, amelyek ennek asztaláról elé hullanak. Testét mindenütt sebek borítják és a kutyák nyaldossák ezeket (vö. 20-21.vers). A helyzet tehát nyomasztó: Lázár mélyre süllyedt és megalázó helyzetben találja magát.

A jelenet még drámaibb, ha azt is tekintetbe vesszük, hogy a szegényt Lázárnak nevezik: e név ígéreteket hordoz, hiszen azt jelenti. „Isten megsegít". Ez a szereplő tehát nem névtelen valaki, pontos leírásunk van róla és olyan emberként áll előttünk, akihez személyes történetet csatolhatunk. A gazdag Lázár számára ő szinte láthatatlan, a mi számunkra azonban ismert, közel állónak érezzük, saját arca van: ajándék, felmérhetetlen értékű gazdagság, az Isten által akart, szeretett lény, akiről meg is emlékezik – még ha kézzelfogható állapota olyan is, mintha emberi szemét volna (vö. a 2016. január 8-i szentmisén mondott szentbeszédéből). Lázár azt tanítja a számunkra, hogy a másik ember ajándék. A másik emberhez való helyes viszonyunk abban áll, hogy hálával felismerjük értékét. A gazdag ember kapujában fekvő szegény sem útban lévő akadály csupán, hanem felszólítás a megtérésre, az élete megváltoztatására. E példabeszéd először is arra szólít fel bennünket, hogy nyissuk meg a szívünk ajtaját a másik ember előtt, mivel minden ember ajándék, legyen az a szomszédunk vagy akár egy szegény ismeretlen. A nagyböjt megfelelő idő rá, hogy kinyissuk az ajtónkat minden szükséget szenvedő ember előtt, és felismerjük benne Krisztus arcát. Mindnyájan találkozunk utunkon ilyen emberekkel. Minden élet, amely utunkba akad, érdemes rá, hogy befogadjuk, tiszteljük, szeressük. Isten Igéje segít a számunkra, hogy felnyissa a szemünket, és be tudjuk fogadni és szeretni tudjuk az életet, főként a törékeny életet. Ám ahhoz, hogy ezt meg tudjuk tenni, komolyan kell vennünk ezt is, amit az Evangélium a gazdag emberrel kapcsolatban mond el.

2. A bűn elvakít

A példabeszéd kendőzetlenül megmutatja azokat az ellenmondásokat, amelyek között a gazdag ember él (19. vers). Neki, a szegény Lázárral ellentétben nincsen neve, csak „gazdag"-ként jellemzik. Jólétét kimutatják a ruhák, amelyeket visel, a túlzott luxus. A bíbor ugyanis értékesebb volt ekkor az aranynál és az ezüstnél is, és ezt fenntartották az istenségek (vö. Jer 10,9) és a királyok (vö. Bír 8,26) számára. A patyolat olyan különleges lenvászon volt, amely viselőjét szinte szakrális jeggyel látta el. Ennek az embernek a gazdagsága tehát túlzó, már csak azért is, mert minden

nap, szokása szerint közszemlére teszi. „Minden nap nagy lakomát rendezett" (19.v.). Azt látjuk rajta drámaian, hogy valakit teljesen megront a bűn, három egymást követő lépésben: a pénz szeretete, a hiúság és a gőg (vö. a 2013. szeptember 20-i szentmisén mondott szentbeszédéből).

Pál apostol azt állítja: „Minden baj gyökere ugyanis a pénz utáni sóvárgás" (1 Tim 6,10). Ez az ember megromlásának fő oka és az irigység, a veszekedés és gyanakvás forrása. A pénz képes átvenni fölöttünk az uralmat, olyannyira, hogy egyeduralkodó bálványunkká válik (vö. Evangelii gaudium apostoli buzdítás, 55). Ahelyett, hogy eszköz volna, amelyekkel jót cselekedhetünk és gyakorolhatjuk a mások iránti szolidaritást, a pénz az önzés logikájának szolgájává tehet minket és az egész világot, nem hagy teret a szeretetnek és meggátolja a békét.

A példabeszéd megmutatja azt is, hogy a gazdag embert a kapzsiság hiúvá is teszi. Személyiségét a látszatokban jeleníti meg, abban, hogy másoknak megmutatja, mi mindent engedhet meg magának. Ám a látszat a belső üresség álcája. Élete a külsőségek rabja, a lét legfelszínesebb és legátmenetibb dimenziójáé (vö. uo., 62).

Ennek az erkölcsi züllésnek legmélyebb lépcsőfoka a gőg. A gazdag ember úgy öltözködik, mintha király lenne, utánozza egy istenség viselkedését, elfeledve azt, hogy egyszerű halandó. A gazdagság szeretete által megromlott ember számára nem létezik más mint a saját énje és ezért az őt körülvevő személyek nem lépnek be a látóterébe. A pénzhez való ragaszkodás gyümölcse tehát egyfajta vakság: a gazdag nem látja az éhes, sebekkel borított és megalázottságában elesett szegény embert.

Ha ezt a szereplőt vizsgáljuk, megértjük, hogy az Evangélium miért ítéli el ilyen világosan a pénz szeretetét: „Senki sem szolgálhat két úrnak: vagy gyűlöli az egyiket, a másikat pedig szereti, vagy ragaszkodik az egyikhez, a másikat pedig megveti. Nem szolgálhattok az Istennek is, a Mammonnak is" (Mt 6,24).

3. Az Ige ajándék

A gazdag és a szegény Lázárról szóló evangéliumi rész segít bennünket abban, hogy jól felkészüljünk a közelgő Húsvétra. A Hamvazószerda liturgiája nagyon drámai módon arra figyelmeztet bennünket, hogy mi is éljük át hasonlóan azt, amit a gazdag ember tesz. A pap, amikor homlokunkra rajzolja a keresztet a hamuval, ezeket a szavakat ismétli: „Emlékezz, ember, hogy porból vagy és porrá leszel!" A gazdag és a szegény ember ugyanis egyaránt meghal és a példabeszéd nagyobbik része már a másvilágon zajlik. A két főszereplő hirtelen rádöbben: „semmit sem hoztunk erre a világra, s nem is vihetünk el semmit" (1 Tim 6,7).

A mi pillantásunk is a túlvilágra szegeződik, ahol a gazdag ember hosszas párbeszédet folytat Ábrahámmal, akit „atyjának" nevez (Lk 16, 24.27), s ezzel megmutatja, hogy ő is Isten népéhez tartozik. Ez életét még ellentmondásosabbá teszi, hiszen eddig semmit sem tudtunk meg Istennel való kapcsolatáról. Életében nem volt hely Isten számára, az egyetlen isten ő maga volt saját maga számára.

Csak a túlvilági gyötrelmek között ismeri fel a gazdag ember Lázárt és azt szeretné, hogy a szegény enyhítse kínjait egy kis vízzel. Hasonló dolgokat kér Lázártól, amelyeket a gazdag meg tudott volna tenni, ám soha nem tett meg. Ábrahám azonban elmagyarázza neki: „Emlékezzél csak vissza, hogy milyen jó dolgod volt életedben, Lázárnak meg hogy kijutott a rosszból. Most tehát neki itt vigasztalásban van része, a te osztályrészed pedig a gyötrelem" (25.v). A túlvilágon valamiképpen helyreáll az igazság, és az életben elszenvedett gyötrelmeket kiegyenlítik a jó dolgok.

A példabeszéd folytatódik és így üzenetet hordoz minden keresztény számára. A gazdag ugyanis, akinek élnek még testvérei, azt kéri Ábrahámtól, hogy küldje el ezekhez Lázárt, hogy az figyelmeztesse őket, ám Ábrahám így válaszol: „Van Mózesük és vannak prófétáik. Azokra hallgassanak" (29.v). És a gazdag ember ellenvetésére, meg is erősíti: „Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, ha a halottak közül támad fel valaki, annak sem hisznek" (31.v).

Ilyen módon előttünk áll a gazdag ember igazi problémája: rossz sorsának eredete abban áll, hogy nem hallgatja meg Isten igéjét; ezért nem szereti már Istent és ezért veti meg felebarátját. Isten Igéje élő erő, amely képes kiváltani a megtérést az ember szívében és a személyt ismét Isten felé fordítani. Ha bezárjuk szívünket Isten nekünk szóló ajándéka előtt, következésképpen testvérünk előtt is zárva marad a szívünk.

Kedves Testvérek! A Nagyböjt alkalmas idő rá, hogy megújuljunk az Ő Igéjében, a szentségekben és a felebarátainkban élő Krisztussal való találkozásban. Az Úr, aki a pusztában eltöltött negyven nap alatt legyőzte a Kísértő cseleit, megmutatja nekünk, hogy melyik úton járjunk. Vezessen minket a Szentlélek a valódi megtérés útján, hogy újra felfedezzük Isten Igéjének ajándékát, megtisztuljunk a látásunkat elvakító bűneinktől és Krisztust szolgáljuk a szükséget szenvedő testvéreinkben. Bátorítok minden hívőt, hogy e lelki megújulást mutassák ki azokban a nagyböjti gyakorlatokban, amelyeket az egyházi szervezetek kezdeményeznek szerte a világban, hogy növekedjen a találkozás kultúrája az emberiség egyetlen nagy családján belül. Imádkozzunk egymásért, hogy Krisztus győzelmében részesedve képesek legyünk megnyitni kapuinkat a gyengék és a szegények előtt. Így tudjuk majd Húsvét örömét teljesen megélni és tanúskodni róla.

Vatikán, 2016. október 18.
Szent Lukács evangélista ünnepén

FERENC

DR. SZOLÁNSZKY Ágoston: A nagyböjti szertartások lelkisége

Amikor azt halljuk, hogy nagyböjt, akkor sok mindenre szoktunk gondolni. Gyakran sajnos inkább arra összpontosítjuk figyelmünket, hogy mit NEM SZABAD. Például, szerdán és pénteken nem szabad húst és tejtermékeket fogyasztani, nem szabad diszkóba járni, mulatozni... De a nagyböjtnek van egy teljesen más, sokkal fontosabb oldala is, aminek a lényege nem az, hogy mit NEM szabad csinálni, hanem inkább az, amit SZABAD tennünk. És ez a lista sokkal hosszabb, mint a tiltólista. A nagyböjtben szabad többet imádkozni, gyakrabban, hétköznapokon is eljárni a templomba, lehetőség nyílik olyan szertartásokon részt venni, amelyek nagyon ritkán – némelyikük csak évente egyszer – végezendők. Szabad jobban megismernünk önmagunkat, jó és rossz oldalunkat egyaránt. Szabad a nagyböjt során akár többször is szentgyónáshoz járulni. Szabad kikapcsolni a televíziót, szabad kevesebb időt tölteni a Facebook-on, pihentetni okostelefonunkat... Szabad több időt tölteni a családdal, együtt imádkozni, akár elmenni egy zarándoklatra vagy aktívan részt venni egy lelkigyakorlaton. Szabad jobban odafigyelni egymásra, különösen azokra, akik rászorulnak segítségünkre. És ezt a listát még hosszasan lehetne folytatni. Na de, hogy jön ide a nagyböjti szertartások lelkisége?

A válasz egyszerű. Ha jobban odafigyelünk a szertartások szövegi és jelképes tartalmára, akkor hamar rájövünk, hogy azokban egy valódi útmutató rejlik a nagyböjt igazi, bensőséges átéléséhez. Kezdjük a legegyszerűbb példával – Szent Efrém imájával. Ezen rövid, de annál csodálatosabb imát az egyház nagyböjtben napi szinten is többször írja elő az imádkozáshoz. Valójában a napi zsolozsma minden egyes szertartása nagyböjtben tartalmazza Szt. Efrém imáját, ami annyit jelent, hogy naponta legalább nyolcszor javasolt elimádkozni, a nappal és az éjszaka különböző szakaszaiban. Hogy miért? Azért, mert az említett ima rámutat az embernek Istenhez és emberhez való helyes hozzáállására. Az első fohászban elismerjük, hogy egyedül az Isten a mi életünk „Ura és Uralkodója", akit arra kérünk, hogy ne engedje hozzánk sok bűnnek az okozóit, a rossz hajlamokat, név szerint „a jóra való restség, könnyelműség, pénzvágy és megszólás szellemét". Mivel az ember nem lehet lelkileg üres, vagyis nem elég kiűzni a rosszat vagy attól megvédve lenni, hanem el kell telni a jóval, így a második fohászban azt kérjük az Istentől, hogy ajándékozza inkább nekünk „a józanság, alázatosság, állhatatosság és szeretet lelkét". Végül, megszabadulva a bűnös hajlamoktól és eltelve a jóval, kérjük az Istent: „add, hogy megismerjem bűneimet és meg ne ítéljem felebarátomat". Ez azért szükséges, mert ameddig nem vagyunk tisztában saját bűneinkkel, addig nem vagyunk képesek másoknak megbocsátani és másoknak segíteni a megtérésben. Ha csak mások felett ítélkezünk, attól nem leszünk jobbak, sem mi, sem mások, sőt!!! Ehhez a mély tartalomhoz hozzátartoznak a földre való leborulások is, amelyek mindhárom fohászt követik. Ezen leborulásoknak az a jelképes mondandója, hogy az embert a bűn a föld porába tiporja, de az Isten kegyelme felemeli és megtisztítja. Ha naponta nem is nyolcszor, de legalább egyszer tiszta és nyitott szívvel elmondjuk ezt az imát akár csak otthon is, egyedül vagy akár családostól, akkor megtapasztaljuk annak pozitív hatását.

De a szebbnél szebb szertartások közt találjuk például az Előszentelt Áldozatú Liturgiát is. Ennek két fő sajátossága az, hogy valójában egy vecsernyéről van szó, amelyen szentáldozáshoz is járulhatunk, a másik pedig – hogy ezen a liturgián nincs áldozatbemutatás, nincs átlényegülés, vagyis a Legszentebb Eucharisztia, amelyet magunkhoz veszünk már előre, Aranyszájú Szent János vagy Nagy Szent Bazil isteni liturgiáján volt megszentelve. Ezért is nevezzük az adott szertartást Előszentelt Áldozatú Liturgiának. Ilyen liturgiát az egyház nem végez máskor, csak a nagyböjti időszakban, mégpedig a Szent Negyvened hétköznapjain hétfőtől péntekig, valamint a Szent Nagyhét első három napján. Ezt a liturgiát az egyház azért vezette be, hogy a hívek ne maradjanak Eucharisztia nélkül a nagyböjt hétköznapjai során sem, amikor örömteli isteni liturgiát végezni ősi hagyomány szerint nem szoktak, legalább is szerdán meg pénteken. És hogy miért van különösen nagyböjtben szükségünk a szentáldozásra? Egyszerű, hiszen a nagyböjt a legkimerítőbb lelki csata, amely során ha nem táplálkozunk lelkileg, biztos hogy elesünk és vesztünk. A legcsodálatosabb lelki táplálék pedig a keresztény ember számára a szentáldozás. Az egyház nagyon bölcsen egyesítette a vecsernyét, amelynek amúgy is van egy bűnbánati hangsúlya a szentáldozással. Az Előszentelt Áldozatú Liturgián imádkozzuk a 18 Katizmát /teljesen vagy részben/, amelynek zsoltárai szüntelen arra hívják fel a figyelmünket, hogy minden reményünk és erőnk az Istenben van. A böjti tematikájú sztichirák mindig új gondolattal gazdagítanak a böjt és a bűnbánat helyes menetéhez. A két ószövetségi olvasmány, a Teremtés és a Példabeszédek könyvéből, feleleveníti bennünk az emberiség történelmének kezdetét, az emberek által okozott bukásait és Isten által művelt feltápászkodásait, valamint bölcs tanácsokat adnak az élethez. Az ekténiákban és a többi imában Isten kegyelmét kérjük életünkre és legfőképpen kérjük a Legszentebb Eucharisztia vételének az ajándékát.

A nagyböjti lelkiséghez hozzátartozik a keresztúti ájtatosság is, amely segít mindig észben tartani mindazt, amit Krisztusnak értünk el kellett szenvednie. De éppúgy ide sorolhatjuk a halottak szombatjait is, amelyek által a legnagyobb ajándékot adhatjuk elhunyt szeretteinknek és olyanoknak is, akiket nem is ismertünk. Az igazhitűség vasárnapja és a kereszthódoló vasárnap segítenek elmélyíteni hitünket Istenben és hódolatunkat a keresztre feszített Krisztus iránt. Az ötödik csütörtökön /vagy szerda este/ végzett Utrenye Krétai Szent András nagy bűnbánati kánonjával valódi részletes lelkiismeretvizsgálat, amely akár a húsvéti gyónáshoz is nagy segítség lehet. De a Boldogságos Szűz Mária életünkben és különösen a nagyböjtben nyújtott segítségét és oltalmát megköszönő Akathisztosz szombat is része a nagyböjti lelkiségnek.

Még hosszasan lehetne sorolni a nagyböjti szertartásokat és fejtegetni azoknak mély tartalmát. Mindenesetre elég azt tudni, hogy a görögkatolikus szertartásban nagy hangsúlyt fektetnek arra, hogy a különböző istentiszteleteken keresztül a keresztény ember könnyebben elsajátítson egy olyan lelkiséget, amelyen keresztül eljuthat abba a lelkivilágba, amely megfelel a megadott liturgikus időszaknak. Jól tudjuk, hogy a nagyböjt lényege a megtérés. Igen, nem azért böjtölünk, hogy lefogyjunk testileg, hanem azért, hogy lefogyasszuk magunkról a lelket terhelő bűnöket. Nem azért imádkozunk többet és hosszasabban, hogy jobban kifáradjunk testileg, hanem hogy jobban feltöltődjünk lelkileg. Nem azért léteznek kifejezetten nagyböjti imák és istentiszteletek, hogy megnehezítsék a szertartásunk elsajátítását, hanem hogy megkönnyítsék kapcsolatteremtésünket az Istennel. Igen, néha szükségünk van arra, hogy kicsit bonyolultabb úton vegyük fel a kapcsolatot Istennel. Manapság, ha olyan valakivel szeretnénk beszélni, aki távol van, akkor csak felkapjuk a mobiltelefont és beszélünk. De belegondolunk-e abba, hogy milyen bonyolult rendszernek kell működnie ahhoz, hogy mi oly könnyedén tudjunk beszélni bárkivel és bárhol? Így van ez a szertartásban is! Néha ahhoz, hogy az ember könnyebben tudjon kommunikálni az Istennel, egy bonyolultabb és hosszabb istentisztelet szükségeltetik.

Tehát próbáljuk ezt a nagyböjtöt nyitott szívvel, lélekkel és odafigyelő elmével eltölteni, hogy rátaláljunk az Élő Istenre a mi saját életünkben, hogy a bűnbánat által és Isten kegyelméből egy más, egy jobb ember váljék belőlünk az Atya, a Fiú és a Szentlélek dicsőségére. Ámen.

PŐSZE Roland:

Nagyböjt harmadik vasárnapja Kereszthódoló vasárnap

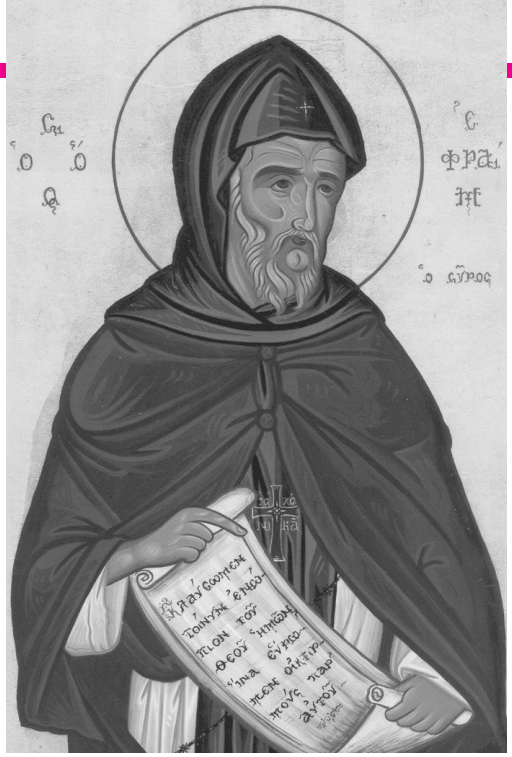
"Ne mérgelődj azon, hogy a rózsatőn tövisek vannak, hanem örülj annak, hogy a tövisbokron rózsa van."
(egyiptomi közmondás)

Az életben sok minden csak hozzá állás kérdése. A velünk történt események, találkozások következményei sok esetben rajtunk múlanak. Egy művészi képet nézve, egy zenét hallgatva, egy könyvet elolasva el tudjuk magunkban dönteni, hogy tetszett-e vagy sem. Kialakul bennünk egy vélemény és ezt hordozzuk tovább az életünkben. Ezt a módszert hsználjuk fel a felebaráti kapcsolatainkban is. Megítélünk, elítélünk, véleményt formálunk embertásainkról anélkül, hogy mélyebben megismernénk őket.

A nagyböjti időszak az önmagunkra való találás időszaka. Ez azt jelenti, hogy ezalatt az idő alatt több lehetőségünk van visszatérni Istenhez, önmagunkhoz. De a böjt egyben a megpróbáltatás ideje is. Ahogyan a Sátán Krisztust a pusztában megkísértette, úgy kísért meg bennünket is a hétköznapok sodró áradatában is. Ne gondoljuk azt, hogy a Sátán semmittevéssel tölti a napjait. Mindig azon fáradozzik, hogy az embert eltávolitsa az Istentől. Isten próbára tesz minket, mint Ábrahámot, vagy Jóbot, s ebben a megpróbáltatásban tudunk-e Ő mellette maradni. Ha valami történik mások életében, azt milyen hamar és könnyen megoldjuk. Azonnal van rá egy receptünk, hogy hogyan kell ezen a problémán vagy nehézségen keresztül menni.

A kereszthordozás is egy próbatétel, megpróbáltatás. Mindannyiunknak van keresztje, amit (ha akarunk, ha nem) hordanunk kell. Ez a kereszthordozás hozzá állás kérdése. Van amikor nagyon könnyűnek tűnik hordozni a keresztünket. Elmúlnak napok, sőt talán hetek is, hogy észre sem vesszük a vállunkra nehezedő kereszt súlyát. Úgy érezzük mintha hozzánk nőtt volna a kereszt súlya és formája. Krisztus szavait érezhetjük át: "Az én igám édes, és az én terhem könnyű." (Mt 11,30) Krisztus keresztjének hordozása minden keresztény ember számára egy életfeladat, hogy világban "Krisztus keresztje el ne veszítse erejét." (1Kor 1,17) Azonban a kereszthordozásnak átéljük azt az oldalát is, amikor úgy érezzük, hogy mennyire nehéz az a kereszt, amit kaptunk Istentől. Kérdések merülnek fel bennünk: Miért tesz próbára Isten? Miért ilyen nehéz a keresztem? stb. Gyakran úgy érezzük, mintha nemcsak a sáját keresztünket hordoznánk, hanem rank nehezedik egyszerre többnek a súlya is. Péter apostol levének bátorító szavai vigasztalást adnak ebben a helyzetben is: „Szeretteim, ne lepődjetek meg azokon az égő fájdalmakon, amelyek megpróbáltatásul értek benneteket, mintha valami hallatlan dolog esett volna veletek. Ehelyett inkább örüljetek, hogy részetek lehet Krisztus szenvedéseiben, hogy dicsősége megnyilvánulása napján majd ujjongva örülhessetek." (1Pét 4,12-13)

Ne azon mérgelődjünk vagy bosszankodjunk, hogy nehéz a keresztünk és azt nap mint nap vinnünk kell, hanem annak örüljünk, hogy még mindig hordozhatjuk és az üdvösségünk útján járhatunk. Szent Pál aposol erősít meg ebben minket: "Tekintsünk fel a hit szerzőjére és bevégzőjére, Jézusra, aki az eléje tárt öröm helyett keresztet szenvedett, nem törődve a gyalázattal; és Isten trónjának jobbján ül." (Zsid 12,2) Jézus Krisztus erőt ad a szentségekben, hogy a megpróbáltatások nehéz időszakaiban hordozni tudjuk életünk keresztjét. Ha megpróbáltatás ért, akkor itt az újrakezdés lehetősége!

Szent Efrém fohásza

Életem Ura és Uralkodója,
ne engedd hozzám
a jóra való restség,
könnyelműség, pénzvágy
és megszólás szellemét!

Ajándékozd inkább szolgádnak
a józanság, alázatosság
állhatatosság és szeretet lelkét!

Igen, Uram, Királyom!
Add meg, hogy megismerjem bűneimet
és meg ne ítéljem felebarátomat,
mert áldott vagy örökkön-örökké!

SZENTEK ÉLETE:

Szíriai Szent Efrém

Efrém diakónus, hitvalló a Szír ortodox egyház egyik legkiemelkedőbb teológusa, szónoka és himnuszírója volt. Diakónusként hazájában és Edesszában működött, ahol teológiai iskolát alapított. Aszketikus életet élt, nem szűnt meg prédikálni és könyveket írni kora tévedései ellen. A keleti és nyugati egyházak egyaránt szentként tisztelik. XV. Benedek pápa a Principi apostolorum Petro enciklikájában emelte a katolikus egyháztanítók sorába 1920-ban.

Niszibiszben, a Római és a Perzsa Birodalom határán született, 306 körül. 18 éves korában megkeresztelkedett, és attól kezdve a város első püspökének, Jakabnak (a szírek apostola) tanítványa volt. Tanított a niszibiszi iskolában, melynek később vezetője lett. Nagy Szent Vazul diakónussá szentelte.

363-ban Flavius Claudius Iovianus római császárnak át kellett adnia a várost a perzsáknak, így Efrém számos kereszténnyel együtt Edesszába költözött. A város akkoriban nagy keresztény gyülekezettel rendelkezett. Máig nem tisztázott, hogy Efrém alapította-e az edesszai iskolát, vagy tevékenysége és tanítványai tették híressé.

Később remeteként élt egy sziklabarlangban, majd ismét tanítani kezdett. Átszervezte az iskolákat; ekkor írta aszketikus művei zömét. „Efrém az első apostolok buzgó követője volt. A szerzetesek és remeték példaképe. Nem volt tarisznyája, botja, sem aranya, ezüstje. Zabkenyeret és zöldséget evett, szomját vízzel oltotta. Teste hasonló volt az agyagból formált csontvázhoz" - írta róla Nüsszai Szent Gergely.

Az edesszai arám nyelvjárásban alakult ki a szír irodalom, melynek Efrém megalapozója és legjelentősebb képviselője. Főként bibliamagyarázattal, hitvédelemmel és himnuszköltészettel foglalkozott.

Efrém az ókeresztény költészet legnagyobbika. Szír nyelven (kelet- arámi nyelv) írt. Műveiben a teológia és a költészet összefonódott. Rímes prózában és versben írta homéliát. Himnuszaiban újra és újra megénekelte az embereket megszabadító Isten csodálatos kegyelmét. Jól ismerte a Bibliát, melyet leggyakrabban körülírva idézett. Nem volt kapcsolatban a kortárs görög teológusokkal, nem ismerte a személy, lény és természet általuk használt kifejezéseit. Az Efrém által használt fogalmak valószínűleg a korai szír egyházi nyelvből származtak. Énekei, melyekért a Szentlélek hárfája melléknevet kapta, a szír liturgiában ma is megtalálhatók. Himnuszait lefordították örmény, kopt, etióp, arab és görög nyelvekre, görögből pedig latinra és a szír, örmény, kopt, görög és szláv nyelvű liturgia részei.

A Római és Perzsa Birodalom határán uralkodó politikai helyzet, a pogány kultuszok, a zsidó vallás, a különböző ókeresztény szekták arra késztették, hogy állást foglaljon, és megvédje meggyőződését. Küzdött a babona, a csillagkultusz, a manicheizmus ellen.

A 372 telén, pusztító éhínség idején elvállalta az élelem szétosztását a szegények között; egy hónappal azután, hogy visszatért barlangjába, meghalt.

magyarkurir.hu

DR. PÁLHEGYI Ferenc: Mit jelent szülőnek lenni?

Fiatal korunkban a fejünk tele van egyetemi tanulmányainkkal vagy szakmánk rejtelmeivel. A szülői szerepekre nem készülünk tudatosan legalábbis. Ugyanakkor akarva-akaratlanul már jóval házasságkötés előtt készülünk az apaságra vagy az anyaságra. „Az almamoly a virágra rakja petéit" – mondta ezzel kapcsolatban Joó Sándor, volt pasaréti református lelkész. Azok a viselkedésminták, amelyekkel a szüleink neveltek minket, tudattalanul beépülnek a lelkünkbe. Saját gyerekeinknél később – ha akarjuk, ha nem – alkalmazzuk őket, még akkor is, ha serdülőkorunkban megfogadtuk: „Én a saját gyerekeimet nem így fogom nevelni."

Ma a gyerekek többsége apahiányban szenved. A jó nevű pszichoanalitikus, Mitscherlich szerint európai társadalmunk ma: apátlan társadalom. Sok mai gyerek csak „látásból" ismeri az apját. Kitől tanulhatná meg, hogy milyen a „férfi"? Nem lát férfi-mintát az óvodában, az iskolában is alig-alig. A tévé képernyőjén azonban megjelennek a „férfiak", például a rokonszenves Bud Spencer vagy a komor és bátor Schwarzenegger. Példát adnak a nehéz helyzetek erőszakos megoldására.

De hiányoznak az anyák is. A közvetlen testi kontaktus ideje a szoptatási idő – lerövidült. Az emancipált asszonyok számára sokféle tevékenység fontosabbá vált a csecsemő- és gyermekgondozásnál.

Füle Lajos szép ajándéka gyermekei számára: pályája csúcsán, sokféle elfoglaltság közepette, amikor hazament, naponta legalább fél órát a gyerekeivel játszott.

Ma már felnőtt gyerekei ezt az apai örökséget becsülik legtöbbre. Nyilván tudta, amit leírt – és amit nekünk is mindig tudni kellene:

„Naponta millió példaadás válik le rólunk, akár fényesedünk, akár besározódunk. Szemek, kérdő szemek tükörtermében járva kép lesz, s vonz vagy taszít életünk fénye, árnya."

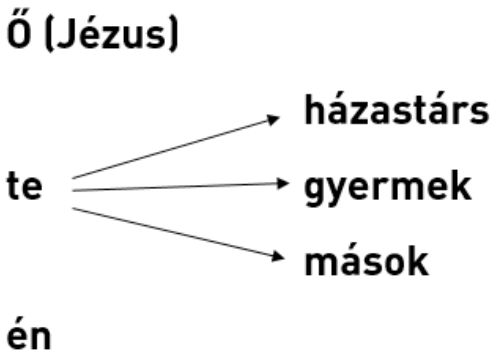
Kinek a feladata a gyerekek nevelése?

1. Nem az intézményé (óvodáé, iskoláé). A totális diktatúrák (ókori Spárta, legújabb kori kommunizmus) igyekeztek ezt elhitetni. Hanem a házaspáré. A kis Jézus nevelését sem a jeruzsálemi tudós papokra bízta Isten, hanem egy istenfélő házaspárra (Lk 2,22-24). A feladatra való alkalmasság előfeltétele: egy pár gerlice feláldozása. Az egyik bűnért való áldozat, a másik égőáldozat. Ez azt jelenti, hogy az a házaspár képes Istennek tetsző módon vállalni a nevelés nehéz feladatát, amely elfogadja Istentől a bűnbocsánatot, és odaadja az életét Istennek.

Ha a mi feladatunk (szülőké) a gyermek nevelése, hogyan szabadulhatunk meg azoktól a szüleinktől örökölt rossz nevelési mintáktól, amelyek sokszor akaratunk ellenére is előjönnek, amikor érzelmeink vagy indulataink nyomása alatt nem tudjuk tudatosan szabályozni a viselkedésünket? Úgy, hogy szívből és teljesen megbocsátjuk a szüleinknek mindazt, amit ellenünk elkövettek: az apa- vagy anyahiánytól az igazságtalanul elszenvedett büntetésekig mindent.

2. A nevelés felelőssége elsősorban az apáé, csak másodsorban az anyáé, a közgondolkodással ellentétben. A Biblia mindig az apákat szólítja meg, ha nevelésről van szó: „... a születendő fiak, ha felnőnek, beszéljék el fiaiknak... " (Zsolt 78,6) „Ti apák..." (Ef 6,4; Kol 3,21) Az 1Thessz 2,7, ill. 2,11-12szerint az anya dajkál, az apa int és buzdít. Minden keresztyén szülőnek tudnia kell azt is, hogy a Biblia nem gyermek-központú. Igaz, Jézus ölébe vette a gyerekeket, átkarolta és megáldotta őket, ami a korabeli rabbiknak nem volt szokása. De a gyerekek példája alapján a felnőtteket tanította. Gyermekközpontúnak – a gyermek évszázadának – a 20. század jelentette be magát. Megdöbbentő, hogy éppen a 20. század végére vált tömegessé a

magzatirtás és váltak tömegesen elhanyagoltakká a gyerekek. A Biblia Krisztus-központú. Kapcsolatainkban akkor van béke, ha a személyek fontossági sorrendje ez:

Ezt a bibliai tanítást megerősíti a pszichológiai ismeretek elfogulatlan szemlélete is. Az önismeret pszichológiáját dióhéjban így fogalmaznám meg: magadat csak akkor látod, ha a többieket nézed. Másrészt: ha magad körül forogsz, elszédülsz, és nem tudsz jól tájékozódni a szociális térben. Apaságra és anyaságra készülve, vagy éppen benne, azt is tudomásul kell vennünk, hogy a gyermek Isten tulajdona, nem a szülőé. A szülő a gyermeket sáfárságra kapta.

A sáfár számára nem okoz gondot az, hogy a rábízott vagyon mennyire tetszetős. Aki ezt megértette, annak a fogyatékos gyermek nem „csapás", hanem nehezebb feladat. „Ich danke Gott für Lydia" (Hálát adok Istennek Lídiáért) – ez a címe Kornelia Völlig könyvének, melyben elmondja: mennyi áldást és örömöt kapott Istentől mozgássérült gyermekén keresztül. De aki ezt megértette, annak a kiemelkedően tehetséges gyermeke sem válik büszkeség tárgyává, hanem fokozott felelősséget és – ugyanúgy – nehezebb feladatot jelent. Hiszen annak, hogy életünkben megvalósuljon az Isten-képűség – ami teremtésbeli hivatásunk –, nem a sérült állapot az akadálya, hanem a bűn. A tehetséges embert pedig nem a tehetsége békélteti meg Istennel, hanem a bűnbocsánat.

A sáfár jellemzői:

1. a rábízott vagyon nem az övé,
2. ideiglenesen van rábízva,
3. el kell számolnia vele.

A Mátyfalvai Görögkatolikus Egyházközségben Gorzó Misa bácsi és felesége Aranka néni február 11-én ünnepelték 57. házassági évfordulóját. Ez alkalommal és a házasság hete alkalmából is köszöntöttük őket! Számos örömet, boldogságot éltek meg együtt a házasságuk alatt. De sajnos ezalatt az idő alatt a szomorúság és a gyász sem kímélte őket, de ahogyan mondták: „Isten mindig, mindenkor megtartotta őket és csak erőt és egészséget adjon, akkor mindent át lehet vészelni!" Isten éltesse és tartsa meg őket szeretetben és megértésben!

57 éve együtt!

H osszú házasságok titka,
A zt gondolom, nem is ritka.
Z eng az ének, fut az élet
A hogy telnek hosszú évek.
S zámoljuk az élményeket
S orsunk nem mindig kényeztet.
Á téltünk már jót és rosszat,
G ondoltuk, csinálunk jobbat!
I dő telik reménykedve

É s bízni kell az életbe.
V agy a sors most lazít, ha hó,
F el, - le, hintázik a hajó
O lykor kikötőt keresünk,
R endben, kicsit megpihenünk
D erűs élet, szépgondolat,
Ú jabb szép éveket hozhat
L egyen könnyű már az élet,
Ó vni kell a szeretetet
R eceptbe még nincs meg írva,
A boldog házasságok titka.

Búcsú Telenkó Miklós atyától

Életének 56., papságának 26. évében méltósággal viselt, hosszú betegség után 2017. január 13-án elhunyt Telenkó Miklós sárospataki görögkatolikus pap.

Telenkó Miklós 1961. április 12-én született Sátoraljaújhelyen, ötgyermekes görögkatolikus papcsalád második gyermekeként. Gyermekkorát Filkeháza, Baskó és Abaújszántó parókiáin töltötte. Életének meghatározó élménye a zempléni, abaúji táj, falu és az ott élő emberek életének ismerete. A közösség önfeláldozó és alakító szolgálatának példáját a szülői házból hozta magával.

A nyíregyházi Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola elvégzése után 1991-ben szentelték pappá. Papi munkáját Mikóházán kezdte. 1991 júliusában bekövetkezett balesete miatt tolószékhez kötötten élt. Feleségével, Szabó Irénnel együtt 1993-ban kerültek Sárospatakra.

Telenkó Miklós már teológushallgatóként kitűnt a gyermekek és az ifjúság körében végzett aktív hitoktatói és közösségszervező munkájával. Felszentelése előtt szolgált Budapesten és Hajdúdorogon. Az 1980-as években, amikor az Állami Egyházügyi Hivatal még tiltotta az engedély nélküli gyülekezést és egyházi közösségi programok szervezését, barátaival együtt Hejcén elindították a Keresztény Összejövetel Zemplén (KÖZ) elnevezésű rendezvényt. A baráti kirándulásnak álcázott találkozó 1990-re több mint ötszáz fős ifjúsági rendezvénnyé nőtte ki magát, és 1993-tól 2012-ig Sárospatak központtal minden évben megrendezték.

Telenkó Miklósnak Szarka János parókussal végzett közös munkája eredményeként Sárospatak Kispatak városrészén 1997-ben létrejött a kispataki kápolna és közösségi ház. A régi roncstelep helyén a város egyik legszebb parkját és pihenőkertjét alakították ki, amely 2001-ben elnyerte a „Sárospatak legszebb közintézményi kertje" címet. 2000-ben, a millennium évében saját tervei alapján felépíttette a kispataki haranglábat a máriapócsi könnyező Istenszülő-kép másolatával. Boldog Romzsa Tódor sárospataki tiszteletének terjesztője, 2011-ben az ő aktivitásának köszönhetően jött létre a kispataki Romzsa Tódor-emlékhely. A kápolnához kapcsolódóan önálló közösséget szervezett, hétvégi ifjúsági csoportot indított. Nehéz sorsú, csellengő fiatalok segítésére Csibészklubot hozott létre.

Telenkó Miklós kezdte elsőként a városban a cigány gyermekekkel való rendszeres foglalkozást. A helyi cigány kisebbségi önkormányzattal együtt éveken keresztül szervezett zarándoklatot szeptember 14-én Máriapócsra, a cigánybúcsúra.

Az 1990-es évek viszontagságos változásai közepette elszegényedő vagy munkanélkülivé váló emberek megsegítésére rendszeres adománygyűjtést szervezett. Ifjúsági csoportjával minden évben bekapcsolódott a Magyar Máltai Szeretetszolgálat ajándékkosár-akciójába. Tagja volt a városi szociális kerekasztalnak, kezdeményezője a sárospataki téli hajléktalan-ellátást éveken keresztül megoldó hajléktalannaptár rendszerének, amely a sárospataki történelmi egyházak, és civil szervezetek felajánlásait fogta össze. Miklós atyának köszönhetően a kispataki parókia olyan helye lett a városnak, ahová naponta becsengettek ennivalóért, ruháért vagy lelki tanácsért. Az ő kezdeményezésére indult el több mint húsz éve a város kedvelt, bensőséges ünnepe, az „élő betlehem".

Az ő támogatásának köszönhetően a görögkatolikus közösségi házban kezdte meg működését a sárospataki diabétesz klub. A ház otthont adott a siketek és nagyothallók helyi egyesülete, valamint a Mozgáskorlátozottak Sárospataki Egyesülete rendezvényeinek. Alapítója volt a Sárospataki Polgári Körnek. A Zemplén Televízió által sugárzott vallási műsorok

aktív szereplője volt. Miklós atya 2014-ben értékőrző és értékteremtő munkájáért Magyar Örökség díjat vehetett át a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében, majd Pécsvárady Botond közéleti díjjal ismerte el Sárospatak Város Önkormányzata értékteremtő és közösségépítő munkáját.

* * *

„Sokak által ismert, szeretett és tisztelt elhunytunk van. Tolókocsija keresztjéről negyedszázadnyi krisztusi szenvedést követően magához emelte az irgalmas Isten Telenkó Miklós atyát. Temetése január 20-án, talán nem véletlenül éppen pappá szentelésének évfordulóján lesz.

Telenkó Miklós, az ifjú papnövendék – ugrándozó, vadóc kiscsikóként – nehezen viselte a korlátokat; a szemináriumi élet szabályait nem az ő egyéniségére szabták. Küzdött hát derekasan az iga ellen. Lázadó szívét szabadnak akarta; így húszas évei arról szóltak, hogyan dajkálja Krisztus a vele, benne, érte lázadót, mígnem kiválasztottja az evangéliumi szabadság bűvöletében, de kegyelem és fegyelem együttesében hajtja le a fejét s teszi oda az életét az oltárra.

Az ifjú egyházi ember – ma talán így fogalmaznánk – innovatív pasztorációt végzett. Rendkívüli módon tisztelte, őrizte, szerette a hagyományt, ugyanakkor nem ragadt le a múltnál, a tradíciónál; kreatív módon épített rá. Lelkipásztori ötletessége, eredetisége, lelkesedése és alkotókészsége – a szó jó értelmében vett, mindig a valódi egyháziasság kebelén belül maradó extravaganciája – maivá, fiatalosan vonzóvá tette őt az örömhír közvetítésében. Életerőtől duzzadó egyénisége, hite, humora, a gyerekek, fiatalok iránti személyes szeretete, a betegek iránti figyelme, a minden korosztályt megszólítani tudó közvetlensége mind-mind azt jelezték: buzgó katekéta, tevékeny lelkipásztor, kiváló pap lesz ebből a fiúból.

Aztán jött a banális baleset, az emberileg érthetetlen fordulat, a válasz nélküli miértek és a negyedszázad a tolószékben. Megőrzött lángolással, munkával, „telenkómikis" kreativitással és tenni akarással, egyre érettebb, egyre tisztább gondolkodással. És olyan kínnal, olyan szenvedéssel, amelyről az őt „kívülről" látó embernek valójában fogalma sincs, fogalma sem lehet. Amelyről kenetteljes, szép szavakkal szólni bűn, blaszfémia lenne, visszaélés Miklós életével, állapotával, getszemánés verítékével, golgotás keresztjével.

Isten szuverén akarata, hogy melyikünkből hogyan formál szentet. Telenkó Miklós Jób volt nekünk, a Husz földjén élő szenvedő igaz. Ebed Jahve, Isten szolgája, aki helyettünk és értünk szenvedett. Akinek halálával szentet veszítettünk. Akinek halálával szentet nyertünk.
Miklós atya, könyörögj érettünk!"

(Obbágy László)

MÉCS László:
A katakomba

A mélyből kezdje, ki magasba készül.
Poklokat járt meg minden megfeszített.
Ki porba hullt, mert mindent elveszített,
rabszolgasorsát állja meg vitézül.
A mélyből kezdje, ki magasba készül.

Vizek, vulkántüzek mélyben feszülnek:
így nő a tenger, csúcsa hegytarajnak.
Minden vetés sötétből, sárból sarjad.
Ősztől készül az aratási ünnep.
Vizek, vulkántüzek mélyben feszülnek.

Testvér, tudom, nagy templom dőlt itt romba:
az Istened keresztre feszitették.
Lopd el magadnak szent, felnégyelt testét:
lelked legmélyén ott a katakomba,
ott rejtsd el, bár a templomod dőlt romba.

Ha Cézárt látod diadalszekéren,
teli torokkal ordítsd a vivátot,
a te vivátod úgyis mindig átok!
A te jövőd csirázik már a mélyben,
míg Cézárt látod diadalszekéren.

Nappal tömjént gyujts pogány isteneknek,
légy katona, rabszolga, hivatalnok.
Egyszer megúnják majd az élet-malmok
a bánat-őrlést, míg mások nevetnek.
Nappal tömjént gyujts pogány isteneknek.

— Katakombádba menj le éjtszakára!
A holtak várnak, kik közt nincs hamis szent,
igézd, éleszd, imádd az igaz Istent.
Erőket rejt a szenvedések vára!
Katakombádba menj le éjtszakára.

Fölpattant, nagy szemétől a halottnak
egyszer ragyogni kezd a katakomba.
Cézár befullad trágár vígalomba
s új zsoltárok, új dómok tornyosulnak
fölpattant nagy szemétől a halottnak...

Líceumi mindennapok

Vízkereszt

Vízkereszt ünnepének hagyományához illően idén is megszenteltük intézményünk közösségi tereit, tantermeit, szobáit.

Hóemberépítő verseny

A napokban hullott nagy mennyiségű hónak köszönhetően hóemberépítő versenyt rendeztünk diákjaink számára. A versenyben iskolánk mind a négy évfolyama részt vett.

Egy kisbusszal gyarapodtunk

2017. január 20-án Szekszárdon Schumicky András, a Szuverén Máltai Lovagrend ispotályosának közbenjárására a Twickel birtokon átvehettük Báró Twickel György és a Twickel-Zichy Mária Terézia Alapítvány adományát, egy 14 személyes Ford Tranzit kisbuszt. Köszönet érte!

Nagy Líceumi szánkózás Velétén

Idén igencsak szép telünk volt. Mi is útnak eredtünk és addig meg sem álltunk, amíg egy jó kis szánkózásra alkalmas területet nem találtunk. Így jutottunk el Velétére. Az egész Líceum apraja nagyja, kisebb nagyobb sérülésekkel és élete szóló kalanddal vetette bele magát a télbe.

Farsangi mulatságok

Bennünket is elért a farsangi láz. Líceumunkban az idei farsang témája a 80-as évek voltak, amelynek stílusát, mentalitását diákjainknak igen kreatív és ügyes módon sikerült visszatükrözniük.

A magyar kultúra hete a Sztojka Líceumban

Még csak néhány napja fejeződött be az a programsorozat, amelyet a magyar kultúra napjához kötődően szerveztek a Sztojka Líceumban. Az intézményben lassan már igazi hagyománynak tekinthető az a szokás, amely szerint az évente megrendezésre kerülő magyar kultúra napját, valamint az ahhoz kapcsolódó rendezvényeket, nem egy napon, hanem egy egész héten át, a magyar kultúra heteként ünneplik a Sztojkások.

Az egyhetes ünnepség alatt a diákoknak lehetőségük nyílt a hét minden napján valamilyen formában megmutatni magyar kultúránk gazdagságát, sokszínűségét. Nagy sikert aratott például az irodalmi vetélkedő, ahol diákjaink kisebb csapatokba tömörülve adhattak számot arról, hogy mennyire jártasak a magyar költészet vagy prózaírás területein, vagy épp azt bizonyíthatták, hogy mennyire ismerik egy-egy költőnk életművét, munkásságát.

Ugyanakkor a kedvencek közé tartozott még a vers-átírás is, ahol a tanulóknak egyéni, vagy közös munka révén egy általuk választott verset kellett humoros formában átköltenüik. A hét folyamán sor került még egy a „Mit jelent számodra magyarnak lenni? és Mit jelent számodra a magyar kultúra?" jeligékkel ellátott rajzverseny megrendezésére is, amelyre sok szép és impozáns mű készült. Persze nem maradhatott el a kultúra napi megemlékezés sem, amelyet idén szinte teljes egészében tanulóink álmodtak meg, és szorgalmas gyakorlás után be is mutatták azt diáktársaiknak, tanáraiknak.

A színes programokkal zsúfolt hét méltó zárásaként pedig ellátogattunk a Kárpátaljai Megyei Magyar Drámai Színházba, ahol megtekintettük Zelei Miklós Hubertusz – Konszolidációs móka egy részben című előadást, amely a kommunizmus Magyarországra gyakorolt hatását, annak működését mutatja be: helyenként groteszk módon ábrázolva hozta közelebb hozzánk azt a gondterhes és akadályokkal teli időszakot, amelyben egykor szüleinknek, nagyszüleinknek élniük kellett.

A hét programjai, a közös megemlékezés, a színdarab, mind megerősítették bennünk és diákjainkban azt a tényt, hogy a magyar kultúrát ápolnunk és gyarapítanunk kell, mert az csakis általunk, és bennünk élhet tovább.

Karácsfalván járt a Görög Játszóház

A Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumba látogatott a Görög Játszóház január 27-én.A játszóház elsősorban azért jött létre, hogy összehozza azokat keresztény a fiatalokat, akik időről időre szívesen gyűlnek össze és töltenek el együtt néhány órát más hasonló

korú és hasonló értékrendű fiatallal. A játszóház tulajdonában lévő, csaknem száz különféle társas és személyiségfejlesztő játék között mindenki megtalálhatja a számára legérdekesebb, legszórakoztatóbb játékokat.

Így volt ez Karácsfalván is, ahol egyszerre majdnem 50 fiatal vetette bele magát a közös játék örömébe. A fergeteges hangulat és a minőségi szórakozás garantált volt.

Ezúton is köszönjük Varga Csabának, a játszóház megálmodójának, hogy hozzánk is elhozta, egészen Kárpátaljáig, ezt a kezdeményezést, és megmutatta nekünk a közös időtöltés felbecsülhetetlen értékét, valamint köszönjük Kaskötő Miklósnak, a Petőfi-program ösztöndíjas papnövendékének, hogy mindezt lehetővé tette.

Reméljük, a jövőben is fogadhatjuk még a Görög Játszóházat Karácsfalván, illetve Kárpátalja más településein.

Angol nyelvű gyakorlati hét

2017. február 13-21. között az „Angol nyelv hetét" tartottuk a Líceumunkban.

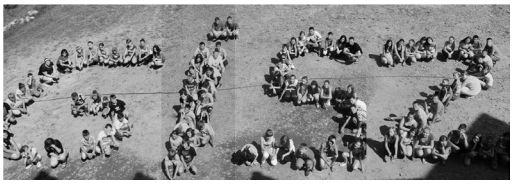
Első nap Shakespeare egyik leghíresebb művét a Rómeó és Júlia c. színdarabot tekinthettük meg angol nyelven. A darabot a 10. osztály adta elő, akiknek köszönjük az előadást, valamint külön köszönet illeti a felkészítő tanárokat is.

A következő nap egy országismereti vetélkedő megrendezésére került sor, amelyen diákjaink megmutathatták mennyit tudnak Nagy Britanniáról és az Amerikai Egyesült Államokról.

A nyelvi hét során egy fergeteges karaoke partyt is szerveztünk, ahol diákjainknak egy általuk választott angol nyelvű slágert kellett előadniuk. Természetesen taroltak az aktuálisan népszerű előadók művei, de volt olyan is, aki igazi klasszikusok előadásával örvendeztette meg a közönséget.

Az összefoglalót készítette: Kaskötő Miklós

ESPÁN Rita:
Feladatunk van – itt!

- OLDAL

„…megvan az ideje a táncnak” – idén ötödik alkalommal vált egy est jelszavává a Prédikátor könyvének részlete a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet (GISZ) tagjai számára: február 4-én újfent megszerveztük farsangi jótékonysági bálunkat Beregszászban.

A rendezvényen idén gyerekek táboroztatására gyűjtöttünk. A GISZ nyaranta három tábort szervez azzal a céllal, hogy a gyerekek számára minőségi szórakozási lehetőséget nyújtson, közben hitükben elmélyítse őket, s ezen táborokban nemcsak görögkatolikus gyerekek vesznek részt.

Az Arany Páva Étteremben rendezett bálra közel 400 vendég érkezett, akik a belépőjegy megvásárlásával járultak hozzá a jótékony célhoz. „Ti vagytok az élet sója” – idézett Máté evangéliumából az est megnyitóján Levcsenkó Róbert, a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye Beregszászi Magyar Esperesi Kerületének espereshelyettese. Hangsúlyozta: sokféleképpen készül az ember egy ilyen rendezvényre, de a legfőbb, hogy mindenkiben meglegyen „az est sója”, a jókedv. Nagyija Lovha, Beregszász polgármester-helyettese Babják Zoltán polgármester üdvözletét tolmácsolta, s a fiatalság fontosságát hangsúlyozta, mely, mint fogalmazott, a remény ideje.

Kuti László, Magyarország Ungvári Főkonzulátusának vezető konzulja köszöntőjében kiemelte: ha a jótékonyságot jókedvvel gyakoroljuk, az az Úrnak is tetsző cselekedet lesz. Dr. Lukács Angéla beregszászi konzul „egy Istentől áldott tevékenység” ünnepléseként értékelte a bált, mely alkalmat nyújt a jó cél érdekében történő megmozdulásra. Buhajla József ungvári főkonzul köszöntőjében arról biztosította a jelenlévőket, hogy Magyarország kormánya továbbra is igyekszik támogatni a kárpátaljai magyarság ügyét.

Lődár Jenő batári parókus, a GISZ elnöke arról szólt, hogy nemcsak testünket, de lelkünket is ünneplőbe kell öltöztetni, ebben pedig segítenek a hasonló alkalmak. Nehéz időszakot élünk, de erről a belső szépségről nem megfeledkezve kell tennünk dolgainkat, hogy legyen jövője a kárpátaljai magyarságnak és egyházi életnek. Ehhez kívánta mindenki számára, hogy találja meg saját környezetében élete célját – Isten akaratát. „Miért nem akarok elmenni Kárpátaljáról? Mert van feladatom” – zárta köszöntőjét az ifjúsági szervezet vezetője. A köszöntők sorát Marosi István nagybégányi parókus, főiskolai lelkész pohárköszöntője zárta, aki az egyház híveire, azokra az emberekre emelte poharát, akikkel együtt alkotjuk Isten népét.

A mulatságot a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum végzős diákjainak keringője nyitotta meg. Az est folyamán a Beregszász Dixieland Band, Sztojka Vanessza és a Két Kanál együttes gondoskodott a vendégek szórakoztatásáról, a táncos mulatság jó hangulatáról. Idén sem maradt el a tombola és az árverés. Az értékes nyereményeknek köszönhetően rekordszámú, közel 800 tombolasorsjegyet vásároltak meg vendégeink. A soroláson többek között ikonok, rézkarcok, imafüzérek, színházi belépők, könyvek, borok, ékszerek, több száz hrivnya értékű vásárlási utalványok, fafaragványok, ruhaneműk, s fődíjként pedig egy, a Sárkány Wellness és Gyógyfürdőbe, illetve a máriapócsi vendégházba két fő részére, két éjszakára szóló belépő is gazdára talált, utóbbi a Máriapócs Nemzeti Kegyhely jóvoltából. A Gál Natália színművésznő által vezetett árverésen 11 tárgy került kikiáltásra, köztük pálinka, ajándékcsomagok, festmények, ikon. A legmagasabb áron a Tóth Gyula tiszaújlaki fafaragó által készített faragott magyar címer kelt el.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani annak az ötven személynek, szervezetnek, vállalkozónak, kézművesnek, a beregszászi és az ungvári konzulátusnak, akik a tombolára és az árverésre tettek felajánlást, s azoknak, akik anyagi támogatásukkal járultak hozzá a bál megvalósulásához és a jótékony célhoz.

ESPÁN Rita:

Hogyan legyünk jók?

Január 3. és 5. között a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumban tartottak téli hittanos tábort Legyetek jók, ha tudtok címmel a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye Beregszászi Magyar Esperesi kerületének tinédzserkorú fiataljai számára.

A líceum hagyományos, 7–9. osztályosok számára rendezett téli hittantáborának programja ebben az évben lelkigyakorlattal is bővült a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet közreműködésével. A vonatkozó foglalkozásokat az Ungvári Boldog Romzsa Tódor Teológiai Akadémia papnövendékei, Kótunovics István, Petrás László, Pősze Gergő, Virág Szabolcs és Zoltán György vezették.

A tábor második napján Pősze Sándor tiszabökényi görögkatolikus parochus tartott előadást a több mint 50 résztvevőnek. Sándor atya arról beszélt a fiataloknak, hogyan „legyetek jók, ha tudtok"? A Teremtés könyve alapján emlékeztetett a kezdetekre, amikor Isten megteremtette az eget és a földet, s látta, hogy ez jó. Miért fordult mégis rossz irányba az ember? Sokszor nem kell külső behatás ahhoz, hogy rosszat cselekedjünk. Ha valaki tudva és akarva nem akar rossz lenni, nem lesz az. Rosszá teheti, rossz irányba terelheti az embert a világ, a környezet is, ha hiányzik belőle a jóság és a szeretet. Reményik Sándor Templom és iskola című versét idézve hívta fel a fiatalok figyelmét arra, mi jelenlegi életük két kulcsfontosságú színtere. Felhívta a figyelmüket arra is, hogy életük ne a telefonjuk bújásával teljen, miközben a Szentírás a polcon porosodik, hanem figyeljenek Isten szavára is. Mindezeken túl pedig hitvalló, hitükhöz való hűségük miatt lágerekbe hurcolt papjainkról is beszélt.

Mindennap sor került szentliturgiára és vecsernyére is, s a papnövendékek is tartottak elmélkedéseket a gyerekek számára. Ezekben érintették többek között a jóság és a gonoszság kérdését, hogy hogyan lehetünk jók, mi vezet a rosszra, hogyan olvassuk a Szentírást, s hogy nem kényszerből kell templomba járni.

A lelki programokon kívül szellemi és sportvetélkedőkre is sor került. Előbbi során teremről teremre járva kellett feladatokat megoldaniuk a résztvevőknek a különböző tudományok terén, az ügyességi vetélkedőn csapatokba rendeződve mérték össze ügyességüket a diákok. Puskás Veronikával, a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet irodavezetőjével kézműveskedésre is volt lehetőség. A szervezők igyekeztek elegendő szabadidőt hagyni a résztvevőknek az ismerkedésre, s a líceumot is volt alkalmuk megismerni a líceumi diákjelölteknek.

A hittantábor a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatásával valósult meg.

Kedves Gyerekek!

Február 27-én megkezdődött a görögkatolikusok húsvét előtti nagyböjtje.

Negyven napunk van arra, hogy lelkileg és testileg megtisztulva felkészüljünk húsvétra, amikor Jézus Krisztus halálból való feltámadását ünnepeljük.

Ne gondoljátok, hogy csak a felnőttek számára szól ez a több mint egy hónapos időszak. Ti ugyanúgy kivehetitek a részeteket a böjtből. Készítettem számotokra – és természetesen jómagamnak is – egy „szere-tett" listát, amelyet szeretnék megvalósítani nagyböjt idején. Ez egy olyan felsorolás, amelyen kedvetek szerint változtathattatok, hozzá is írhatok és ki is vehettek belőle. Az a cél, hogy mire a végére értek, érezzétek, hogy testben és lélekben is méltókká váltatok a húsvéti ünnepre.

Áldott nagyböjtöt kívánok nektek! Anita néni

NAGYBÖJTI „SZERE-TETT" LISTA

1. Hálát adni Istennek minden reggel az új nap kezdetén.
2. Megvonni magamtól a böjt idejére egy olyan ételt, amelyet nagyon szeretek.
3. Minél többet mosolyogni az utcán, az iskolában vagy a munkahelyemen.
4. Elolvasni egy lelki olvasmányt a böjt idején.
5. Megölelni valakit.
6. Többet segíteni a házimunkában.
7. Meglátogatni egy rég nem látott barátot vagy családtagot.
8. Sétálni egy nagyot a tavaszi természetben.
9. Pontosan megérkezni a szent liturgiára.
10. Visszafogni magam a TV, számítógép és az okostelefon használatában.
11. Imádkozni azért, aki megbántott.
12. Megnevettetni valakit.
13. Megdicsérni valakit.
14. Beismerni a hibáimat.
15. Gyónni, ha már voltam elsőáldozó.
16. Örömet okozni édesapámnak.
17. Virágot szedni édesanyámnak.
18. Minden nap olvasni a Szentírásból.
19. Részt venni az Előszenteltek Liturgiáján.
20. Szolgálatot vállalni a templomban (ministrálás, éneklés, takarítás)
21. Lakatot tenni a számra, amikor felelőtlenül meg akarnék szólalni.
22. Hímes tojást festeni vagy locsolóverset tanulni.
23. Részt venni a nagyheti szertartásokon.
24. Nagypénteken virrasztani a templomban.
25. Hálát adni Istennek minden nap végén.

Segítség a bajban

A Szent Panteleimon Karitász munkája Kárpátalján

GÖRÖGKATOLIKUS SZENT PANTELEIMON KARITÁSZ

Megalakulása óta a Szent Panteleimon Karitász különféle módokon segítette az arra rászorulókat. Részben a kerület papsága, részben a helyi karitász csoportok közreműködésével sikerült segíteni embertársainkon.

A Karitász munkája 2015 őszétől élelmiszer csomagok kiosztásával kezdődött. Ezek a csomagok a helyi csoportok közvetítésével jutottak el a leginkább rászorult emberekhez. Összesen 45 település jutott ilyen módon segítséghez.

Ugyanez az akció a következő év nagyböjtjében is megismétlődött, leginkább idősek és szegények segítésével: ingyenkonyha támogatással, valamint ATO-s élelmiszer csomagok kiosztásával. Itt szintén közreműködtek a helyi csoportok.

A gyermekeket sem hagyta magára a Karitász. Egyrészt az óvodák támogatása mellett ösztöndíj programjának köszönhetően tizenkét főiskolás ill. egyetemista tanulmányaihoz járult hozzá, másrészt két kórház gyermekei is részesültek ajándékcsomagokban az elmúlt év karácsonyi ünnepkörében.

Egy sokkal személyesebb módja a segítségnyújtásnak, amikor valaki közvetlenül kap anyagi vagy más segítséget, hogy szorongatott helyzetéből megmenekülhessen. Ebben is lehetett számítani a karitász munkájára, hiszen életmentő programja keretében kérelmeik elbírálása után húsz személy részesült betegsége gyógyításához vagy helyzetük kezeléséhez szükséges anyagi javakban. Az anyagi- és természetbeli segítségek mellett nagyon fontos a lélekben való felemelkedés is. Éppen ezért a Szent Panteleimon Karitász jóvoltából a települések segítő csoportjai számára lelki nap

és kirándulás segítségével igyekezett megfelelő lelki ellátásban részesíteni azokat, akik nap mint nap saját idejükből és energiájukból önkéntesen áldoznak mások megsegítésének javára, ám köszönetben ritkán részesülnek. A lelki napnak a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum adott otthont, míg a kirándulás Gerényt és környékét határozta meg úti céljaként.

A Szent Panteleimon Karitász idén is várja a segítségre szorulók jelentkezését a településen szolgáló önkéntesek és papok által.

MAROSI Anita:

Ortutay Elemér IV. Keresztény Tudományos Diákköri Konferencia

Negyedik alkalommal szervezte meg február 23-án a beregszászi Rákóczi-főiskola görögkatolikus lelkisége, a Görögkör a Keresztény Tudományos Diákköri Konferenciát (KTDK), mely 2016-tól Ortutay Elemér nevét viseli.

A KTDK helyszínét a Rákóczi-főiskola biztosította, ahol két teremben folyt le az előadások meghallgatása. A konferenciára tizenhárom hallgató adott be pályamunkát, melyeket az előzetes opponálás után egy-egy szakmai bizottság előtt adhattak elő a nevezők.

A jelenlévőket Marosi István főiskolai lelkész, a GörögKör és az Ortutay Elemér Görögkatolikus Szakkollégium vezetője köszöntötte, majd dr. Orosz Ildikó, a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola rektora vette át a szót. Beszédében a lehetőségek megragadásának fontosságát hangsúlyozta, hiszen, mint mondta, ahogy a tolvajt, úgy a tudóst is az alkalom szüli, vagyis az, hogy van-e módja az elképzeléseit megvalósítani.

Ezt követően Erdei Péter, Magyarország Beregszászi Konzulátusának konzulja szólt az egybegyűltekhez, aki Széchenyi Istvánt idézte: „Egy nemzet ereje a kiművelt emberfők sokaságában rejlik."

A köszöntők után Keresztes Dénes, a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének elnökhelyettese tartotta meg a konferencia nyitóelőadását. Az agrármérnök a tudományt a világ megismeréséhez szükséges ismeretek összességeként értékelte. A kereszténynek az a feladatuk, hogy az Istentől kapott felhatalmazásuk alapján feltárják ennek a világnak a sokszínűségét és törvényszerűségeit.

A továbbiakban két teremben, szakmai zsűri előtt folytatódott a beadott pályamunkák bemutatása.

Az egyik szekció elnöki feladatát Szamborovszkyné Dr. Nagy Ibolya, a Rákóczi-főiskola Apáczai Csere János Könyvtárának igazgatója, főiskolai tanár töltötte be, míg a másik bizottság élén dr. Zubánics László, az Ungvári Nemzeti Egyetem Magyar Tannyelvű Humán és Természettudományi Karának dékánhelyettese állt.

Az elhangzott előadások a teológia, a fizika, a történelem, a turizmus, a néprajz, a filozófia és az irodalom területét érintették.

A pályamunkák bemutatása után a bizottságok meghozták döntésüket.

Az egyik szekcióban Komiszár Dénes nyert A Hajdúdorogi Székeskáptalan története című előadásával. Második helyen Tóth Attila, a Rákóczi-főiskola hallgatója végzett a Kárpátalja magyarlakta településeinek vallási megoszlása 1915-ben az egyházmegyei sematizmus alapján című munkájával.

Harmadik helyezett lett Sebők Szilvia Az államosítás hatásai a kisvárdai Szent Orsolya-rendi Leánylíceum és Tanítóképző Intézetben című tanulmányával.

A másik szekcióban Vasas Tamás Júdás és gnoszticizmus a modern szépirodalomban című pályamunkája bizonyult a legjobban, míg a második helyen Kalanics Éva végzett A karácsonyi ünnepkörhöz kapcsolódó szokások és hiedelmek a történelmi Ugocsában című értekezésével. Harmadik helyezést kapott Varga Csaba A nyelv mint manipulatív eszköz az új globális etikában című előadása.

A Beregszászi Esperesi Kerület különdíját idén Ráti Emese nyerte el, aki a nagyszőlősi járási hiedelemmondákat és legendameséket mutatta be a népi vallásosság tükrében.

A konferencia állófogadással ért véget.

ESEMÉNYEK

A Tisza folyó megszentelése

A csepei görögkatolikus egyházközség hívei – fiatalok és idősebbek egyaránt - 2017.01.22-én, az Úrjelenés utáni vasárnapon kivonultak a Tiszához, hogy papjukkal közös imádság keretén belül megszenteljék a folyót.

Fontos az élő vizeket megszentelni, megtisztítani, hogy ez által is kérjük Isten oltalmát és kegyelmét életünkre. Ugyanakkor a tisztaság után vágy illetve az a fölött érzett öröm és hála, mindig elevenen kell, hogy jelen legyen életünkben, hiszen ezért testesült meg és váltott meg Jézus Krisztus, hogy elvehesse a mi bűneinket és magához emeljen mindnyájunkat.

Ahogyan fáradtságba és idő kerül kimenni a vasárnapi Szent Liturgiát követően még a Tiszához imádkozni, ugyanúgy fáradtsággal és önmegtagadással jár az is, ha valaki végre meggyón, különösen ha azt már régóta elhanyagolta. S ahogyan örömmel és jókedvvel tértünk haza a folyó megszentelése után, hasonlóan ehhez, a gyónást követően is mindig megkönnyebbült lélekkel és Isten szeretetében megerősödve térhetünk haza. Nagyböjt időszaka talán különösen is alkalmas arra, hogy minden akadályt elhárítva, járuljunk oda az élő vizek forrásához, Jézus Krisztushoz.

Ábrány Krisztián, csepei áldozópap

Egyháztanácstagok lelki napja

2017. január 28-án a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumba került megrendezésre az egyháztanácstagok lelki napja. Évente ez az egyik olyan találkozás arra, hogy a képviselő testületi tagok találkozni tudjanak egymással és tapasztalatokat cseréljenek. Az egyházközségekből érkezett híveket ft. Beregi István nyírparasznyai görögkatolikus áldozópap bátorította és buzdította, hogy a rájuk bízott feladatot és munkát kitartással és szeretettel végezzék. István atya hangsúlyozta, hogy a „Életünk átalakuláson kell, hogy átmenjen... Ne többek legyünk, hanem szebbek... Szeretet az nem csak érzés, hanem egy döntés! Dönteni a jó és szeretet mellett csak Krisztussal lehet!... Ahhoz, hogy a világ és a benne élő emberek megváltozzanak szükségünk van kitartó és következetes szeretetre" A lelki táplálkozás után szükséges volt a testi táplálék magunkhoz vétele is, egy finom ebéd keretében. A lelki nap Szent Liturgiával zárult, ahol hálát adtunk Istennek a szép és tartalmas napért és kértük Őt, hogy a mindennapok nehézségei közt adjon egyházunknak, papjainknak, egyháztanácstagjainknak és híveinknek kitartó és következetes szeretetet.

Az egyháztanácstagok nevében Himinec Gyula (Barkaszó) mondott köszönetet a lelki nap szervezőinek és elmondta, hogy olyan érzése van, mint a tanítványoknak a Tábor hegyén, amikor Péter felkiáltott: „Jó nekünk itt lenni!" Jó nekünk itt(hon) lenni!

Köszönjük a kerület papságának és a Karácsfalvai Líceumnak a szép vendéglátást.

Mindenkinek köszönjük, hogy eljött erre a lelki napra és bízunk abban, hogy ez a nap erőt ad a mindennapokban.

GSI

„Itt a Farsang, áll a bál" – Palágykomorócon

Immáron második alkalommal rendeztek jótékonysági farsangi batyus bált február 18-án, Palágykomorócon, a görögkatolikus egyházközség és a palágykomoróci kultúrház közös szervezésében. A bált Szkoropádszky Péter atya kezdte egy közös imával és elmondta, hogy menyire fontosnak tartja a közösség összefogását, hisz ez a közös mulatozás sem öncélú, hisz a bál bevételeiből a helyi kartiász csoport munkáját és ezzel a közöttünk élő rászorulókat támogatjuk. A bál megrendezésének alapötlete a hagyományőrzésen túl, az volt, hogy ne csak máshonnan várjuk a segítséget ebben a válsághelyzetben, hanem amennyire a lehetőségeink engedik, tudjunk egymáson is segíteni.

„A farsang időszaka gazdag néphagyományokban. A tél végén a maskarákkal kívánták kiűzni a hideget, hogy helyet adjon a tavaszi napsütésnek. Innen ered tehát a jelmezbe bújás szokása, amit a felnőttek kevésbé, de a gyerekek komolyan veszneK"- mondta Illár Viktória, a kultúrház vezetője.

Szkoropádszky Adrienn, a helyi karitász csoport vezetője megköszönte a támogatóknak a Dorcas nemzetközi segélyszervezetnek, Palágykomoróci Általános Iskolának és Óvodának, KMKSZ Ungvári járási középszintű szervezetének és a számos helyi vállalkozónak és gazdának, hogy segítségükkel, felajánlásaikkal, támogatták a bál megrendezését, és külön megköszönte, hogy akit megkerestek senki sem utasította vissza a segítséget.

Andrejcsák-Tóth Anetta, a KMKSZ helyi alapszervezetének elnöke, az Ungvári Járási Tanács képviselője és Illár József, Palágykomoróc polgármestere is köszöntötte a résztvevőket.

Majd a kultúrház „Kis Tücsök" csoportja következett, a gyerekek verses-énekes összeállítással készültek, táncoltak és bemutatkoztak, hogy ki kinek öltözött. A műsor a tél égetésével fejeződött be, amit egy szalmabábu szimbolizált. A továbbiakban a táncé és a mulatságé volt a fő-

szerep. A bálozók tombolán is próbára tehették szerencséjüket, melynek fődíja egy kétszemélyes vacsora volt az őrdarmai „Csárda" étteremben, illetve sok más értékes ajándék mellett, három órás szaunabérletet is nyerhettek a szerencsések. A hajnalig tartó bálon a „Két Kanál" együttes húzta a talpalávalót.

Özvegyek, egyedülállók lelki napja

2017. február 18-án (szombaton) a beregszászi esperesi kerületben lelki napot tartottak az özvegyek, egyedülállók számára. A lelki napnak Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum adott ismét otthont a több mint száz özvegy és egyedülálló számra, hogy ezen a napon lelkileg feltöltődjenek, hitükben, küldetésükben megerősödjenek és felkészülve a Nagyböjtre előre haladjanak Krisztus feltámadása felé.

A lelki napot ft. Munkácsi János (Magyarország, Érpatak) atya vezette, aki szavaival rávilágított arra, hogy sokszor mennyire nehéz és fájdalmas a ránk nehezedő terhet hordoznunk. Szent Pál szavaival vigasztalt és erősített: „Hordozzátok egymás terhét!" (Gal 6,2) Életünk folyamán minden ember szembesül nehéz helyzetekkel, problémákkal, amelyeket úgy érez, hogy földre terítik és nem tud fölállni a súly alól. Eltávolodik Istentől, embertől, s mindazoktól, akik őt körül veszik. Úgy érzi mindenki ellene támad és senki nem érti meg őt! Özvegynek és egyedülállónak nem csak közösség nélkül érezhetjük magunkat, hanem a közösségben is. Az atya hangsúlyozta, hogy „a teremtett világban nem lehet Istent kikerülni, mert Isten nélkül mindenki magányosnak érezheti magát. Ha belső szobámból elindulok az Isten felé, akkor emberekkel fogok találkozni, akik nem a magányosság érzését, hanem az elfogadás ajándékát éreztetik velem."

A nap folyamán szóba került az ember értékes élete, amelyet a Jézusi aranyszabályban közelítettünk meg. „Amint akarjátok, hogy veletek tegyenek az emberek, ti is hasonlóképpen tegyetek!" (Mt 7,12) János atya kiemelte: „Értékes életünk azzal kezdődik, hogy megváltozunk és átalakul a gondolkodásunk, emberek iránti szeretetünk. Jézus tanítványának kell megtenni az első lépést embertársunk felé. Nem a másikra várni, hogy ő majd tesz valamit, hanem én legyek az első, aki elindul a megbékélés útján."

A finom ebédet követően a Paraklisz imádságában hálát adtunk a mai napért, megköszönve Istennek mindazt, amivel bennünket megajándékozott. Remélem mindenki hazavitt egy gondolatot, hogy tovább elmélkedve megerősödjön Istenhez vezető útjának életállapotában.

GSI

Egyháztanács eskütétele és kitüntetések Gecsében

Milán püspök rendelkezése szerint három évente meg kel újítani az egyháztanácsot az egyházközségekben. Erre került sor idén január végén Gecsében. A szavazás eredményeként tízen tettek esküt az egyházközség szolgálata mellett.

Emellett az eskütétel napján püspöki elismerésben részesült egyházközségünk két tagja: Cibla István és felesége Cibla Márta, akik életük több évtizedét áldozták az egyházközség szolgálatának. Isten áldása kísérje őket további életútjukon!

Iván Gábor, gecsei áldozópap

Hétvégi iskola Batáron

A Batári Görögkatolikus Egyházközségben 2016 őszétől, egy budapesti házaspár támogatásával hétvégi iskola indult az 5-9. osztályos tanulók számára.

A foglalkozáson az elsődleges szempont a gyerekek hitbeli nevelése, képességeik, illetve személyiségük fejlesztése. Ezenkívül olyan ismereteket sajátíthatnak el, melyekre az iskolában nincs lehetőségük vagy pedig különórát is kaphatnak azokból a tantárgyakból, amelyekkel nehezen boldogulnak.

A támogatóknak köszönhetően a gyerekek jutalomként különböző kirándulásokon vehetnek részt. Erre volt példa a február 18-ai délután is, amikor parókusuk és oktatójuk kíséretével elmehettek Beregszászba bowlingozni. A játék után frissen sült pizza és üdítő várta őket egy pizzériában. A gyerekek fáradtan, viszont élményekkel gazdagon térhettek haza a kirándulásról.

A program sikerét bizonyítja, hogy hétről hétre újabb gyerekek csatlakoznak a csoporthoz, ezáltal a batári fiatalok egyre összetartóbb közösséget képeznek

Komáromi Alexandra

„Itt a farsang, áll a bál" - Csepében

A csepei görögkatolikus egyházközség gyermekei és fiataljai 2017. február 18-án tartották meg farsangi báljukat, immár második alkalommal, a parókia hittantermében. A gyerekek lázasan készülődtek a báljukra: humoros jellemezekbe bújtak és finomságokkal lepték meg egymást.

Az este folyamán nem csak a táncé volt a fő szerep, különböző játékokban is részt vehettek a gyerekek. Önfeledten szórakoztak, sokat énekeltek, játszottak és nagyokat nevettek.

A farsangi bál éltetésekkel és ajándék osztással zárult. Köszönjük a szervezőknek és segítőknek a munkájukat.

Ábrány Gabriella

Mátyfalvai IFIsek Beregszászban

A mátyfalvai Görögkatolikus Egyházközség Ifjúsági hittanosaival Beregszászban kirándultunk, ahol lehetőségük volt a város főterén korcsolyázni. A téli, hideg, de szép estén a bátor fiatalok kipróbálhatták, hogy milyen egyensúlyban és fent maradni a csúszós jégen. Volt, akinek sikerült, de akadtak olyanok is, akik többször jégre kerültek. Az este további részében bowligozásra került sor, ahol az ifjak megmutathatták mennyire tudnak pontosan célozni. Egy este, ami az összekovácsolódásról és a jó kedvről szólt! Reméljük lesz még folytatás!

Házaspárok lelki napja Karácsfalván

Házaspárok számára szervezett lelki napot március 4-én Karácsfalván, a Sztojka-líceumban a Beregszászi Görögkatolikus Esperesi Kerület.

Az egész napos program közös imádsággal kezdődött, majd Pősze Roland, a líceum lelki vezetője köszöntötte a jelen lévő férjeket és feleségeket.

Ezt követően Vadas Krisztián nagykárolyi görögkatolikus pap vette át a szót, s beszélt a családról, a házasság jelentőségéről, annak pilléreiről és buktatóiról.

Bevezetőjében Szent II. János Pál pápa szavaira utalt: „Az ember ugyanis rendes körülmények között családban jön a világra, s mondhatjuk, hogy emberi létéhez szüksége van a családra. Ha a család hiányzik, a világra jövő személyben fájdalmas hiány támad, mely teherként kíséri egész életét."

A továbbiakban arra hívta fel a figyelmet, hogy a házasság egy olyan szövetség, amely a család kezdetét jelenti. Az egyházunkat, nyelvünket, kultúránkat megtartó erőket a család képviselheti. A házastársaknak úgy kell viszonyulniuk egymáshoz, mint a Szentháromság tagjainak. A házasfelek egymás iránti szeretete képes a sebek begyógyítására, az Isten kegyelméből fakadó megbocsátásra és a megbékélésre.

Az első előadás utolsó szakaszában a házasság legdrágább ajándékát, a gyermeket emelte ki Krisztián atya.

„Az embert – és minden embert – Isten „önmagáért" teremti. Ez mindenkire vonatkozik, azokra is, akik betegen vagy fogyatékosan születnek. Minden egyes ember személyes alkatába bele van írva Isten akarata, aki az embert bizonyos értelemben öncélúvá tette. Isten az embert magára bízza, ugyanakkor a család és a társadalom feladatává teszi" – idézte ismét Szent II. János Pál pápát.

A második előadás a házasság alappilléreiről szólt. A házasságban azáltal találhatunk teljesen magunkra, ha őszintén odaajándékozzuk magunkat a másik félnek. Ez látszólag ellentmondás, ám épp ettől izgalmas a házasság. Attól, hogy önmagáért szeretem a házastársam, hogy áldozatot hozok a kedvéért, miközben elfogadom őt.

„Szeretni annyit tesz, mint szabadon adni és kapni kölcsönös odaadással. A házasságban a személy egy másik személynek adja önmagát, s ez a döntés nem vonható vissza, éppen ezért a házasság felbonthatatlan" – tanított az előadó.

Utolsó előadásban dr. Perczel Forintos Dóra klinikai szakpszichológus, pszichoterapeuta házasságról vallott megállapítását vette alapul Krisztián atya:

„A házasság sokkal inkább arról szól, hogy a pár készen áll az elköteleződésre, össze akarják kötni az életüket és vállalják egymást jóban-rosszban, tehát képesek és akarnak tovább fejlődni a kapcsolatban."

Ebből a gondolatból kiindulva az előadó arról beszélt, hogy az esküvő egy közös út, egy fejlődés kezdete, amely során a házasfelek egyre inkább megismerhetik egymást. Ennek a folyamatnak a részei a mézeshetek, az összecsiszolódás, a fészekrakás, a gyermeknevelés életszakaszai, amelyek egyrészt feszültséggel járnak, s felborítják a meglévő egyensúlyt, másrészt viszont kihívást is jelentenek a házastársak számára. Egy-egy krízis közös megoldása vezet a házasság fejlődéséhez. Mindehhez azonban elköteleződésre van szükség.

Végül tanításait alátámasztva, az előadó jó néhány könyvet mutatott be a jelenlévőknek.

Az előadások után közös ebéddel folytatódott a lelki nap, mely szent liturgiával ért véget.

Marosi Anita

Kárpátalja.ma

ELÉRHETŐSÉGEINK

Honlap: gorogkatolikus.net.ua
E-mail: karpatikon@gmail.com
Tel.: +380683536197
Arculat: Szabó Sándor
Nyomtatás: Szpektral Nyomda - Ungvár
Rovatvezetők: Marosi Anita, Dr. Szolánszky Ágoston, Espán Margaréta,
Munkatárs, koordinátor: Lőrinc Bernadett, Molnár Szabina
Szerkesztők: Pősze Roland, Szkoropádszky Péter

A Kárpátikon megrendelhető a parókiákon, a **karpatikon@gmail.com** e-mail címen, ill. a +380683536197 telefonszámon.

A kiadványt a Bethlen Gábor Alap támogatta.

Bethlen Gábor Alap

ESEMÉNYEK KÉPEKBEN

A GISZ JÓTÉKONYÁGI BÁLJA BEREGSZÁSZBAN

A TISZA MEGSZENTELÉSE CSEPÉBEN

EGYHÁZTANÁCSTAGOK LELKI NAPJA

FARSANGI BÁL PALÁGYKOMORÓCON

ÖZVEGYEK, EGYEDÜLÁLLÓK LELKINAPJA

EGYHÁZTANÁCS ESKÜTÉTELE GECSÉBEN

HÉTVÉGI ISKOLA BATÁRON

GYEREKEK FARSANGJA CSEPÉBEN

HÁZASPÁROK LELKINAPJA KARÁCSFALVÁN

HITOKTATÁS UNGVÁRON

KOLIBA ÁLDÁS TISZAKERESZTÚRBAN

KÁPOLNA BÚCSÚ KARÁCSFALVÁN

KOLIBA ÁLDÁS PALÁGYKOMORÓCON